

ЗАТВЕРДЖУЮ

Т.в.о. ректора

Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат технічних наук, доцент

Ігор МАГДАЛІНА

2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри кримінально-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ від 08 січня 2026 року

Голова: доктор юридичних наук, професор Володимир ШАБЛИСТИЙ.

Секретар: Таїсія ШЕВЧЕНКО.

Присутні: доктор юридичних наук, професор Олександр ЮНІН, доктор юридичних наук, старший дослідник Максим ПОЧТОВИЙ, доктор юридичних наук, професор Оксана ГРИТЕНКО, доктор юридичних наук, професор Анатолій ВОЛОБУЄВ, доктор юридичних наук, професор Ігор ПИРІГ, доктор юридичних наук, професор Віктор ПЛЕТЕНЕЦЬ, кандидат юридичних наук, доцент Валентин ЛЮДВІК, кандидат юридичних наук, доцент Юрій КРАМАРЕНКО, кандидат юридичних наук, доцент Тетяна ОРЛОВА, кандидат юридичних наук, доцент Дар'я ЛАЗАРЕВА, кандидат юридичних наук, доцент Ольга КУЛІНІЧ, кандидат юридичних наук Геннадій ДІВОВСЬКИЙ, кандидат юридичних наук Ірина ДЗЮБА, доктор філософії в галузі права Валерія САВИЦЬКА.

З присутніх – 4 доктори юридичних наук та 5 кандидатів юридичних наук (докторів філософії) – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Публічна презентація наукових результатів дисертаційного дослідження Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному провадженні», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за

спеціальністю 081 «Право» щодо рекомендації для захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь здобувача Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному провадженні» на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі права за спеціальністю 081 «Право».

У своїй доповіді він обґрунтував актуальність обраної теми дисертації, визначив мету, задачі, предмет, об'єкт та методи дослідження, довів до відома публічних структуру роботи й основні її положення, показав їхню новизну, теоретичне та практичне значення.

Зокрема, здобувач зазначив, що актуальність дослідження обумовлена тим, що відповідно до положень Конституції України життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека є найвищою соціальною цінністю і першочерговими завданнями забезпечується державою. Таким чином, норми Основного закону вказують на непорушність прав і свобод людини, проте законом передбачені випадки, у яких людини може бути обмежена або повністю позбавлена гарантованих їй Конституцією прав та свобод. Зокрема особа може бути обмежена певних прав та свобод в межах та порядку встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України. Оскільки кримінальне судочинство пов'язане із державно-владним примусом, що застосовується від імені держави уповноваженими на те суб'єктами з метою захисту особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорони прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

Під час розслідування кримінальних правопорушень, зокрема вчинених службовими особами, із застосуванням своїх посадових повноважень, практичним працівникам нерідко доводиться стикатися з тим, що зазначені особи, використовуючи своє службове становище, перешкоджають розслідуванню, знищують документи, речові докази, впливають на своїх підлеглих, не дозволяють їм давати показання, з метою перешкодження встановленню обставин, що мають значення для кримінального провадження й уникнення покарання. Для запобігання таким негативним проявам, кримінальним процесуальним законодавством передбачена можливість застосування до особи, стосовно якої здійснюється кримінальне провадження, такого заходу забезпечення кримінального провадження як відсторонення від посади.

Мета дисертаційного дослідження полягає у вивченні кримінально-процесуальної норми щодо відсторонення від посади у кримінальному процесі

та розробці пропозицій з удосконалення законодавства та практики його застосування.

Визначені мета, об'єкт, предмет, завдання дисертаційної роботи та методологічний підхід забезпечили виклад наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, обумовили її новизну, що полягає у наступному.

У дисертації вперше:

– доведено, щодо обов'язкового застосування відсторонення від посади у разі вчинення корупційного кримінального правопорушення, кримінального правопорушення пов'язаного із корупцією та кримінального правопорушення проти правосуддя;

– аргументовано необхідність надання можливості слідчому після погодження з прокурором звертатися до слідчого судді з клопотанням про продовження строку відсторонення від посади чи про його скасування;

удосконалено:

– підхід щодо конкретизації положень визначених у п. 3 ч. 2 ст. 157 КПК України, з приводу уточнення наслідків відсторонення від посади відповідно до інших осіб;

набули подальшого розвитку:

– положення щодо визначення обов'язковості здійснення судового контролю при відстороненні від посади осіб, що призначаються Президентом України, вирішується Президентом України на підставі клопотання прокурора в порядку, встановленому законодавством, а також при прийнятті рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя, у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності ухвалюється Вищою радою правосуддя на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника в порядку, встановленому законом.

Положення, що складають наукову новизну, їх аргументація, дозволили нам зробити декілька висновків як практичного, так і теоретичного характеру:

Враховуючи обраний курс України на посилення боротьби з проявами корупції, виникає необхідність внесення змін до КПК України в частині встановлення вимоги щодо обов'язковості застосування відсторонення від посади при вчиненні корупційного кримінального правопорушення, кримінального правопорушення пов'язаного з корупцією та кримінального правопорушення проти правосуддя. Що регламентує обов'язкове звернення слідчого, прокурора з клопотанням щодо відсторонення від посади у разі вчинення особою корупційного кримінального правопорушення, за наявності підстав передбачених статтею 157 КПК України. Наявність регламентації в КПК України обов'язковості звернення слідчого за погодженням з прокурором, прокурора з клопотанням про відсторонення від посади до слідчого судді, суду - дозволить забезпечити дієвість кримінального провадження під час досудового розслідування і судового розгляду вказаної категорії кримінальних правопорушень.

Тож, можемо зазначити наступне:

1) правовими підставами обмеження права на працю під час застосування заходу забезпечення кримінального провадження у вигляді відсторонення від посади є: ухвала слідчого судді чи суду про відсторонення від посади; рішення Президента України щодо відсторонення від посади осіб, які ним були призначені; рішення Вищої ради правосуддя щодо тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності;

2) фактичними підставами відсторонення від посади є необхідність: припинення кримінального правопорушення, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного чи обвинуваченого, який, перебуваючи на посаді, може знищити чи підробити речі і документи, які мають значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливати на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином;

3) процесуальний порядок застосування відсторонення від посади на сьогодні є наступним: звернення з клопотанням про відсторонення від посади до слідчого судді; розгляд клопотання про відсторонення особи від посади; постановлення ухвали слідчим суддею за наслідками розгляду клопотання; виконання ухвали слідчого судді;

4) задля забезпечення дотримання принципу правової визначеності є необхідним внесення відповідних змін до КПК України, що регламентують підстави та процесуальний порядок застосування відсторонення від посади іншими суб'єктами - Президентом України та Вищою радою правосуддя.

Також окремо варто наголосити на особливостях застосування суб'єктами відсторонення від посади, особливо Президентом України та Вищою радою правосуддя.

Так, законодавець в ч. 3 ст. 154 КПК України не конкретизує коло осіб, щодо яких Президент України вирішує питання про тимчасове звільнення їх від посади. Для з'ясування цього питання необхідно звернутись до Конституції України. Але це ще не все. В Конституції України також не конкретизовано перелік таких осіб, а лише дається приблизне їх коло. Наприклад: «половину складу Ради Національного банку України» або «половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення», «третину складу Конституційного Суду України». Яка саме половина або третина мається на увазі, які посади входять? Для з'ясування цього питання необхідно звернутись до інших нормативно-правових актів. Теж питання стосується вищого керівництва Збройних Сил України, інших військових формувань; здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави.

Крім цього в Конституції зазначено, що Президент України «призначає» та «звільняє» з посади певну категорію осіб. Також питання чи можна ототожнювати «звільнення з посади» і «тимчасове відсторонення від посади». Вочевидь законодавець, не вдаючись у подробиці, ототожнює ці поняття лише на тій підставі, що норма призначення на посаду Президентом України є

конституційною, а отже домінуючою. Кримінальний процесуальний кодекс України повинен не суперечити нормам Основного Закону.

В ст. 154 і в ст. 155-1 КПК України йдеться про те, що такі клопотання розглядаються в порядку визначеному законодавством, проте якщо порядок щодо тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя передбачено в ЗУ «Про вищу раду правосуддя», то окремого порядку для відсторонення від посади Президентом України на сьогодні взагалі не існує. Оскільки ст. 132 КПК України визначає загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження незалежно від того, хто буде приймати таке рішення, вважаємо що і Президент України, і Вища рада правосуддя, як і слідчий суддя чи суд не мають права застосовувати вищезазначений захід забезпечення кримінального провадження, якщо прокурор не доведе наявність підстав, перерахованих в ст. 132 КПК України. Що стосується фактичних підстав, що передбачені в ст. 157 КПК України, на нашу думку вони обов'язково повинні бути доведені відповідними ініціаторами застосування відсторонення від посади під час розгляду клопотання, попри те, що законодавець в ч. 1 ст. 157 КПК України серед суб'єктів, які розглядають клопотання про відсторонення від посади передбачив лише слідчого суддю та суд, не зазначивши Президента України та Вищу раду правосуддя.

Також зазначимо, що на підставі вищезазначеного можемо виокремити наступні змістовні ознаки відсторонення від посади, які відрізняють цей захід забезпечення кримінального провадження від інших, а саме: виключна можливість правомірного тимчасового обмеження конституційних прав, передбачених ст. 38 част. 43 Конституції України задля забезпечення дієвості кримінального провадження; розширений перелік суб'єктів, уповноважених на прийняття відповідного рішення – слідчий суддя, суд, Президент України, ВРП; можливість застосування виключно за вчинення злочину; особливі фактичні підстави застосування, якими є необхідність: припинення кримінального правопорушення, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного чи обвинуваченого, який, перебуваючи на посаді, може знищити чи підробити речі і документи, які мають значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливати на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; відмінний від інших процесуальний порядок застосування відсторонення від посади та продовження строку відсторонення від посади чи його скасування щодо суддів, директора НАБУ, голови НАЗК, заступника голови НАЗК, осіб, що призначаються Президентом України.

Висновки. Відсторонення від посади – це захід забезпечення кримінального провадження, який застосовується задля забезпечення дієвості кримінального провадження на підставі судового рішення або рішення Президента України або рішення Вищої ради правосуддя та полягає в тимчасовому недопущенні підозрюваного, обвинуваченого до виконання ним своїх трудових (службових) обов'язків протягом певного строку з метою припинення та запобігання протиправній поведінці підозрюваного, обвинуваченого, який перебуваючи на

посаді, може знищити чи підробити речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливати на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином. Відсторонення від посади має певні змістовні ознаки, які відрізняють його від інших заходів забезпечення кримінального провадження, зокрема: виключна можливість правомірного обмеження конституційних прав, передбачених ст. 43 Конституції України задля забезпечення дієвості кримінального провадження; розширений перелік суб'єктів, уповноважених на прийняття відповідного рішення; можливість застосування виключно за вчинення злочину; особливі фактичні підстави застосування; відмінний від інших процесуальний порядок застосування відсторонення від посади та продовження строку відсторонення від посади чи його скасування щодо суддів, Директора НАБУ, голови НАЗК, заступника голови НАЗК, осіб, що призначаються Президентом України.

Підсумовуючи, можна констатувати, що детальний аналіз міжнародного та національного законодавства, в яких регламентовано застосування відсторонення від посади дозволило виокремити наступні групи змін до національного законодавства щодо відсторонення від посади, а саме:

- 1) передбачення обов'язковості відсторонення від посади при вчиненні корупційного кримінального правопорушення, кримінального правопорушення пов'язаного з корупцією, кримінального правопорушення проти правосуддя;
- 2) внесення уточнення щодо можливих наслідків для інших осіб при відстороненні від посади (п. 3 ч. 2 ст. 157 КПК України);
- 3) здійснення судового контролю при відстороненні від посади Президентом України, Вищою Радою правосуддя;
- 4) здійснення продовження терміну відсторонення від посади слідчим.

Підстави та процесуальний порядок відсторонення від посади:

1) правовими підставами обмеження права на працю під час застосування заходу забезпечення кримінального провадження у вигляді відсторонення від посади є: ухвала слідчого судді чи суду про відсторонення від посади; рішення Президента України щодо відсторонення від посади осіб, які ним були призначені; рішення Вищої ради правосуддя щодо тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності;

2) фактичними підставами відсторонення від посади є необхідність: припинення кримінального правопорушення, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного чи обвинуваченого, який, перебуваючи на посаді, може знищити чи підробити речі і документи, які мають значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливати на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином;

3) процесуальний порядок застосування відсторонення від посади на сьогодні є наступним: звернення з клопотанням про відсторонення від посади до слідчого судді; розгляд клопотання про відсторонення особи від посади;

постановлення ухвали слідчим суддею за наслідками розгляду клопотання; виконання ухвали слідчого судді;

4) задля забезпечення дотримання принципу правової визначеності є необхідним внесення відповідних змін до КПК України, що регламентують підстави та процесуальний порядок застосування відсторонення від посади іншими суб'єктами - Президентом України та Вищою радою правосуддя.

Законодавець в КПК України передбачив захід забезпечення кримінального провадження у вигляді відсторонення від посади, який також регламентований в інших державах світу. Попри те, що в різних державах назва цього заходу, підстави та процесуальний порядок його застосування мають певні відмінності, спільним є законодавчо регламентована можливість під час здійснення кримінального провадження для забезпечення дієвості кримінального провадження тимчасово обмежити право особи на працю за наявності для цього відповідних підстав, а також те, що обов'язковою законодавчою умовою застосування такого заходу примусу, є надання представниками сторони обвинувачення достатності фактів або інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити конкретне правопорушення, та бути достатніми, щоб прийняти рішення про відсторонення від посади.

По завершенню доповіді Сергія ІСЛАНКІНА присутніми були поставлені такі **запитання**:

1. Доктор юридичних наук, професор Анатолій ВОЛОБУЄВ: Якщо порівняти статті відсторонення від посади за Кримінально-процесуальним кодексом 1960 року (стаття 147 КПК) та Кримінальним процесуальним кодексом 2012 року (стаття 154 КПК), в чому Ви бачите їх недоліки та переваги?

Відповідь: Дякую за запитання! По-перше, ці питання уже висвітлено у працях інших учених. По-друге, в дисертації дійсно було проведено порівняння, на нашу думку норми, що містяться в КПК 2012 року щодо відсторонення від посади, як заходу забезпечення кримінального провадження більш вдосконалено у порівнянні із КПК 1960 року.

2. Доктор юридичних наук, професор Оксана ГРИТЕНКО: Як Ви вважаєте чи в достатній кількості застосовують органи досудового слідства захід забезпечення – відсторонення від посади і якщо ні, то в чому Ви бачите основні причини?

Відповідь: Дякую за запитання! В своєму дослідженні було проведено аналіз статистичних даних щодо застосування відсторонення від посади як заходу забезпечення кримінального провадження. Проведений аналіз показав низькі результати застосування такого заходу, а також значну частку відмови слідчим у зв'язку із порушеннями вимог ст. 157 КПК України. Досліджена також проблематика низького рівня застосування, яка пов'язана із недосконалістю самої кримінально-процесуальної норми.

3. Кандидат юридичних наук, доцент Тетяна ОРЛОВА: Органи досудового розслідування, яких правоохоронних органів застосовують захід

забезпечення – відсторонення від посади і які виникають у них проблеми з його застосуванням?

Відповідь: Дякую за запитання! Найбільше вказаний захід забезпечення кримінального провадження застосовують слідчі Національної поліції України та Державного бюро розслідувань, а також застосовують детективи НАБУ і БЕБ. Про конкретні проблеми нами було зроблено окремий огляд в роботі, який зводиться до недосконалості національного кримінального процесуального законодавства, а саме наявністю колізій та прогалин.

4. Кандидат юридичних наук Ірина ДЗЮБА: Як Ви вважаєте на якій стадії кримінального провадження саме доцільно застосовувати захід забезпечення – відсторонення від посади і чому?

5. Відповідь: Дякую за запитання! Найбільше застосовується відсторонення від посади на стадії досудового розслідування, що є більш логічним та доцільним на нашу думку, якщо враховувати мету і цілі застосування такого заходу.

Після відповідей на запитання було озвучено висновок наукового керівника – Дар'ї ЛАЗАРЕВОЇ. У висновку зазначено про тематику опублікованих наукових статей та апробацію результатів дослідження.

Дисертаційне дослідження Сергія ІСЛАНКІНА побудоване на комплексному, системному підході, характеризується відповідним рівнем наукових узагальнень. Здобувач використав численні наукові праці фахівців із загальної теорії держави та права, кримінального процесу, кримінального права, адміністративного права, цивільного права, трудового права інших галузей правових наук, а також низки інших галузей знань.

Сергій ІСЛАНКІН чітко сформулював мету і завдання роботи, визначив об'єкт та предмет дослідження. На основі проведеного комплексного дослідження ним вирішено важливу наукову проблему – сформульовано напрямки удосконалення застосування відсторонення від посади як заходу забезпечення кримінального провадження.

Стиль, мова викладення матеріалу дисертаційного дослідження, аргументація авторських висновків та пропозицій до чинного законодавства відповідають належному теоретичному рівню. Думки здобувача викладаються грамотно, послідовно, виважено, логічно витримані зміст та структура роботи.

Наведений у дисертаційному дослідженні матеріал містить також значний доробок дисертанта, який збагачує існуючі уявлення стосовно теоретичних аспектів досліджуваної проблеми. Автор продемонстрував уміння самостійно узагальнювати та аналізувати нормативно-правові акти, спеціальну літературу і статистичні дані, визначати теоретичне або практичне завдання, формулювати науково обґрунтовані висновки і пропозиції щодо її розв'язання.

Робота написана грамотно, логічно та послідовно, а стиль викладення матеріалу забезпечує легкість й доступність його сприйняття.

Під час здійснення дисертаційного дослідження здобувачем проявлено належні компетентності щодо відбору та використання різноманітних як загальнонаукових, так і спеціально-наукових методів пізнання, в тому числі

діалектичного, формально-логічного, системного аналізу, соціологічного, статистичного тощо.

Загалом, у дисертації запропоновано нові науково обґрунтовані теоретичні та прикладні результати проведених досліджень, а також розв'язані конкретні наукові завдання в галузі кримінального права.

Таким чином, підготовлена дисертація аспірантом кафедри кримінально-правових дисциплін Сергієм ІСЛАНКІНИМ на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі», є завершеною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що розв'язують конкретне наукове завдання в галузі кримінального права і в цілому відповідає вимогам пп. 6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, тому може бути винесена на розгляд Вченої ради Дніпровського державного університету внутрішніх справ для розгляду питання про утворення спеціалізованої вченої ради щодо разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Після цього слово було надано **рецензентам** наукової праці:

Кандидат юридичних наук, доцент Юрій КРАМАРЕНКО підкреслив, що в ході дослідження Сергієм ІСЛАНКІНИМ сформовано поняття та місце відсторонення від посади в системі заходів забезпечення кримінального провадження. Зроблено висновок, щодо відсторонення від посади, а саме, встановлено, що – це захід забезпечення кримінального провадження, який застосовується задля забезпечення дієвості кримінального провадження на підставі судового рішення або рішення Президента України або рішення Вищої ради правосуддя та полягає в тимчасовому недопущенні підозрюваного, обвинуваченого до виконання ним своїх трудових (службових) обов'язків протягом певного строку з метою припинення та запобігання протиправній поведінці підозрюваного, обвинуваченого, який перебуваючи на посаді, може знищити чи підробити речі і документи, які мають суттєве значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливати на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином. В дисертації констатовано, що відсторонення від посади має певні змістовні ознаки, які відрізняють його від інших заходів забезпечення кримінального провадження, зокрема: виключна можливість правомірного тимчасового обмеження конституційних прав, передбачених ст. ст. 38, 43 Конституції України задля забезпечення дієвості кримінального провадження; розширений перелік суб'єктів, уповноважених на прийняття відповідного рішення – слідчий суддя, суд, Президент України, ВРП; можливість застосування виключно за вчинення злочину; особливі фактичні підстави застосування, якими є необхідність: припинення кримінального правопорушення, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного чи обвинуваченого, який, перебуваючи на посаді, може знищити

чи підробити речі і документи, які мають значення для досудового розслідування, незаконними засобами впливати на свідків та інших учасників кримінального провадження або протиправно перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; відмінний від інших процесуальний порядок застосування відсторонення від посади та продовження строку відсторонення від посади чи його скасування щодо суддів, директора НАБУ, голови НАЗК, заступника голови НАЗК, осіб, що призначаються Президентом України.

Відповідне дослідження та аналіз були зроблені Сергієм ІСЛАНКІНИМ, а також висловлені пропозиції щодо удосконалення ст. 154 КПК України.

Оцінка змісту дисертації. Ознайомлення з дисертацією надає підстави для певної загальної позитивної оцінки роботи. Автором було проведено самостійне дослідження наукової проблеми, присвяченій вивченню кримінально-процесуальної норми щодо відсторонення від посади у кримінальному процесі.

Вивчення поданих Сергієм ІСЛАНКІНИМ матеріалів дисертації та наукових праць, дає підстави стверджувати, що ним проведено ґрунтовний аналіз теми, актуальної в теоретичному та законодавчому плані, сформульовані обґрунтовані висновки, що виносяться на захист. Дисертація оформлена згідно з вимогами, які пред'являються до роботи такого рівня, відповідає державним стандартам. Обсяг основного тексту дисертації відповідає встановленим нормативам. Наукові положення в тексті дисертації за формою викладу докладні, у смисловому значенні взаємопов'язані. Структура, зміст, послідовність, взаємозв'язок підрозділів дисертації спрямовані на реалізацію основної мети дослідження.

За змістом дисертаційна робота Ісланкіна Сергія Миколайовича «Відсторонення від посади у кримінальному провадженні», повністю відповідає спеціальності 081 «Право».

Дискусійні положення та зауваження щодо дисертації. Звертаючи увагу на значимість та наукову цінність наукової новизни та висновків дисертанта, слід звернути увагу на ряд положень дисертації, які носять дискусійний характер або потребують додаткової аргументації, а саме:

1. В дисертаційному дослідженні запропоновано надання можливості слідчому та дізнавачу звертатися до слідчого судді з клопотаннями про відсторонення від посади, про продовження строку відсторонення від посади чи про його скасування без додаткового погодження з прокурором, тобто по суті виключено один із запобіжників недопущення надмірного чи протиправного втручання у сферу приватних прав та свобод під час здійснення кримінального провадження. Такий підхід має свій сенс в тактичному та стратегічному контексті проведення досудового розслідування, тобто підвищення рівня оперативності, ініціативності та наступальності під час збирання доказів та мінімізації чи подолання протидії розслідуванню. Тим більше, що судовий контроль є достатнім запобіжником порушення принципу верховенства права. Проте слід визнати, що такий виключний підхід до цього виду заходів забезпечення кримінального провадження є досить дискусійним, а отже

потребує більш широкого обґрунтування та осмислення правових наслідків як з боку дотримання концепції чинного кримінального процесуального законодавства, так і ролі прокурора у кримінальному провадженні.

2. Наділяючи певною процесуальною самостійністю слідчого та дізнавача (на тежність від погодження прокурором) щодо подання клопотання про відсторонення від посади в дослідженні запропоновано відповідні зміни до КПК України – Глави 14. Проте, з огляду побудови правових норм у КПК України слухним було б і зазначення відповідних змін у статтях 40 та 40-1 КПК України, оскільки у п.5 ч.2 ст.40 та п.4 ч.2 ст. 40-1 КПК України передбачено, що слідчий чи дізнавач уповноважені «звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій».

Зазначені зауваження та побажання не впливають на загальне позитивне уявлення про роботу, не зменшують її наукової новизни та практичної значимості і тому не є перешкодою для її представлення для офіційного захисту.

Висновок. Отже, дисертація Ісланкіна Сергія Миколайовича «Відсторонення від посади в кримінальному процесі», відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, тому робота може бути рекомендована до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук Геннадій Д'ЯКОВСЬКИЙ відзначив, що побудова дисертації та її зміст свідчать про комплексний підхід щодо вирішення поставлених завдань дослідження. Актуальність проблематики, глибина аналізу, чіткість висновків, методологічна цілісність, внутрішня логічність та науково-практична спрямованість дисертаційного дослідження забезпечує його наукову цінність. Дисертація містить висунуті автором науково обґрунтовані та аргументовані результати та наукові положення. Робота характеризується єдністю змісту і свідчить про особистий внесок здобувачки в науку. Наукові положення та висновки є цілісними, логічно послідовно викладеними та аргументовано викладеними. Робота має суттєве теоретичне та практичне значення. Виклад матеріалу є логічним.

Рецензентом відзначено, що актуальність дисертаційного дослідження не викликає сумнівів, оскільки вироблено теоретико-методологічну будову застосування відсторонення від посади як заходу забезпечення кримінального провадження.

Варто позитивно оцінити широту та логічну послідовність розглянутих у дисертації питань; позитивно відмітити використану джерельну базу; звернути увагу на те, що здобувач не обмежився лише теоретичними розробками,

а, керуючись принципом єдності теорії та практики, обґрунтував необхідність внесення змін до кількох нормативно-правових актів.

Структурна побудова дисертаційного дослідження є цілком логічною; його ключові проблеми сформульовано досить чітко; наукові положення достатньо обґрунтовані та достовірні, основні з них оприлюднені достатньо повно, відповідно до існуючих вимог, які ставляться до робіт відповідного рівня. Дисертаційна робота написана грамотно, стиль викладення характеризується смисловою завершеністю, цілісністю та простотою формулювань відповідних наукових положень, висновків і рекомендацій, що робить їх доступними для сприйняття не лише науковцями, а й громадянами – членами громадських об'єднань.

Певні спірні питання та зауваження не впливають на загальне позитивне ставлення до роботи, не зменшують її наукової новизни та практичної значимості і тому не є перешкодою для її представлення в разову спеціалізовану вчену раду для публічного захисту.

Враховуючи вищевикладене підсумовано, що підготовлена дисертація здобувача кафедри кримінально-правових дисциплін поза-аспірантурою Дніпровського державного університету внутрішніх справ Сергієм ІСЛАНКІНИМ на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі» є завершеною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що розв'язують конкретне наукове завдання в галузі кримінального процесу і в цілому відповідає вимогам пп. 6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, та може бути винесена на розгляд Вченої ради Дніпровського державного університету внутрішніх справ для розгляду питання про утворення спеціалізованої вченої ради щодо разового публічного захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор юридичних наук, професор Анатолій ВОЛОБУЄВ зазначив, що аналіз дисертації Сергія ІСЛАНКІНА дозволяє стверджувати про ґрунтовну теоретичну підготовку дисертанта, а також говорить про розуміння ним практичних та теоретичних проблем, котрі стосуються сучасних підходів до теоретичного розуміння та практичного застосування кримінального процесуального законодавства. Актуальність дослідження є безсумнівною з огляду на сучасні процеси розвитку кримінального процесуального законодавства в Україні. Загалом дисертаційне дослідження Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному процесі», відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам пп. 6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету

Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Доктор юридичних наук, професор Оксана ГРИТЕНКО наголосила, що автором цілком коректно та слушно сформовано актуальність теми дисертації, а також вміло обрано методи дослідження, зосереджуючи увагу на поставленій меті роботи та враховуючи об'єкт і предмет дослідження. Загалом, дисертація Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі» відповідає необхідним вимогам, що висуваються до даного виду робіт та може бути рекомендована в разовій спеціалізованій вченій раді для захисту.

Кандидат юридичних наук Геннадій Д'ЯКОВСЬКИЙ наголосив, що дисертаційна робота є актуальною та змістовною. В роботі автором враховуються перегляд сучасних підходів до теоретичного розуміння та практичного застосування норм кримінального процесуального закону. Отже, дисертація Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі» у цілому заслуговує на позитивну оцінку та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Доктор філософії в галузі права Валерія САВИЦЬКА, яка вказала на актуальність теми та достатній рівень роботи. Автором вдало сформульовано мету, предмет, об'єкт та завдання дослідження. Окремого позитивного враження заслуговують пропозиції дисертанта щодо вдосконалення чинного законодавства України, яке прямо чи опосередковано здійснює регулювання досліджуваних питань. Враховуючи вищевикладене, наголошено, що дисертаційне дослідження Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному процесі» відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам пп. 6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Тетяна ОРЛОВА зазначила, що дисертаційна робота Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному процесі» розкриває важливі питання, одним з яких є дотримання конституційних прав при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження. Враховуючи це, актуальність дослідження не викликає сумніву. Дисертація характеризується логічним та ґрунтовним викладенням інформації, стилістичною та науковою грамотністю. Практичне та теоретичне значення дисертаційної роботи в цьому напрямі важко переоцінити.

Отже, дисертація Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі» є завершеною науковою працею та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Відповідно до положень Конституції України життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека є найвищою соціальною цінністю і першочерговими завданнями забезпечується державою. Таким чином, норми Основного закону вказують на непорушність прав і свобод людини, проте законом передбачені випадки, у яких людини може бути обмежена або повністю позбавлена гарантованих їй Конституцією прав та свобод. Зокрема особа може бути обмежена певних прав та свобод в межах та порядку визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України. Оскільки кримінальне судочинство пов'язане із державно-владним примусом, що застосовується від імені держави уповноваженими на те суб'єктами з метою захисту особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорони прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

Під час розслідування кримінальних правопорушень, зокрема вчинених службовими особами, із застосуванням своїх посадових повноважень, практичним працівникам нерідко доводиться стикатися з тим, що зазначені особи, використовуючи своє службове становище, перешкоджають розслідуванню, знищують документи, речові докази, впливають на своїх підлеглих, не дозволяють їм давати показання, з метою перешкодження встановленню обставин, що мають значення для кримінального провадження й уникнення покарання. Для запобігання таким негативним проявам, кримінальним процесуальним законодавством передбачена можливість застосування до особи, стосовно якої здійснюється кримінальне провадження, такого заходу забезпечення кримінального провадження як відсторонення від посади.

Крім того, необхідність здійснення огляду судової статистики щодо застосування відсторонення від посади дасть змогу з'ясувати ефективність та дієвість такого заходу забезпечення кримінального провадження.

Розглянуто детально слідчими органами клопотання щодо застосування відсторонення від посади у період з 2019 по 2024 роки. У порівнянні із загальною кількістю поданих клопотань щодо застосування за останні шість років майже не змінилась і складала в межах 0,14% (2019) – 0,23% (2020)

питомої ваги від загальної кількості поданих клопотань щодо застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

По роках статистика розподілена наступним чином.

Так, у 2019 році всього подано 1343 клопотань щодо застосування відсторонення від посади, що склало – 0,14% від загальної кількості поданих клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, з них повернуто – 95 (7,2%), задоволено – 838 (63,6%), відмовлено – 309 (23,4%). Продовження строку – 400 (29,8%).

У 2020 році всього подано 1416 клопотань щодо застосування відсторонення від посади, що склало – 0,23% від загальної кількості поданих клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, з них повернуто – 92 (6,6%), задоволено – 868 (62,2%), відмовлено – 376 (27%). Продовження строку – 499 (35,2%).

У 2021 році всього подано 1193 клопотання щодо застосування відсторонення від посади, що склало – 0,18% від загальної кількості поданих клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, з них повернуто – 79 (6,7%), задоволено – 728 (62%), відмовлено – 310 (26,4%). Продовження строку – 363 (30,4%).

У 2022 році всього подано 673 клопотань щодо застосування відсторонення від посади, що склало – 0,16% від загальної кількості поданих клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, з них повернуто – 27 (4%), задоволено – 426 (63,9%), відмовлено – 181 (27%). Продовження строку – 181 (26,9%).

У 2023 році всього подано 1097 клопотань щодо застосування відсторонення від посади, що склало – 0,18% від загальної кількості поданих клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, з них повернуто – 35 (3,2%), задоволено – 730 (63,7%), відмовлено – 268 (24,7%). Продовження строку – 404 (36,8%).

У 2024 році всього подано 1157 клопотань щодо застосування відсторонення від посади, що склало – 0,19% від загальної кількості поданих клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, з них повернуто – 62 (5,4%), задоволено – 727 (63,5%), відмовлено – 282 (24,7%).

Ми бачимо, що застосування відсторонення від посади застосовується слідчими порівняно із іншими заходами забезпечення кримінального провадження менше одного відсотка. Це небагато, однак необхідно врахувати специфіку категорії кримінальних правопорушень щодо яких можуть бути застосований розглядуваний нами захід. В той же час, насторожує доволі велика кількість відмовлених у задоволенні клопотання слідчим суддею, судом в роках 23,4% - 27%, враховуючі кількість задоволених клопотань в межах 62% - 63,9%. Також не бачимо особливих коливань щодо зменшення чи зростання застосування заходу відсторонення від посади, виключення складає лише 2022 рік - зменшення кількості поданих на розгляд клопотань, однак це пов'язано із повномасштабним вторгненням РФ в Україну та зменшення

загальної кількості застосованих заходів забезпечення кримінального провадження.

Що стосується продовження строку застосування відсторонення від посади, то можемо зазначити, що коливання відбувались в межах 26,9% - 36,8%. Загальна тенденція статистичних даних застосування відсторонення від посади розподіляється наступним чином: у 2019-2020 роки показники застосування найвищі; у 2021 році показники незначним чином знижуються; у 2021 році показники значно знижуються у зв'язку із загальною тенденцією відсутності статистичної інформації з тимчасово окупованих територій та вже у 2023 році показники застосування зазначеного заходу повертаються до результатів довоєнного періоду.

Теоретичну основу дисертаційного дослідження становлять праці вчених у галузі кримінального процесуального законодавства. Значний внесок у дослідженні теоретичних питань, пов'язаних з проблемами застосування відсторонення від посади зробили такі науковці як: Ю.П. Аленіна, Р.Д. Арланова, В.В. Анастасієва, О.В. Баулін, В.П. Бахіна, Р.І. Благута, Ю. М., В.І. Галаган, Ю.М. Грошевий, В.О. Голобородько, Ю.М. Дьомін, А.Я. Дубинський, В.С. Зеленський, С.В. Завада, М.І. Іншин, О.В. Капліна, Л.А. Квіт, В.О. Кравчук, Л.М. Лобойко, А.В. Маляренко, В.Т. Нор, О.М. Овчаренко, В.М. Починок, С.М. Прилипко, В.О. Процевський, Я.А. Пушкарь, Н.З. Рогатинська, В.Г. Ротань, О.Ю. Татаров, Л.В. Труханович, Л. Д. Удалова, К.П. Уржинський, А. П. Черненко, В.П. Шибіко, О. Г. Шило, Р.Р. Шишло, В.І. Щербина, В.І. Фаринник, О.М. Ярошенко та ін. Незважаючи на наявність значної кількості наукових праць, питання вдосконалення інституту відсторонення від посади не втрачає свою актуальність, зокрема і питання щодо підстав та процесуального порядку застосування вищезазначеного заходу забезпечення кримінального провадження.

Дисертаційне дослідження Анастасієвої В.В. на тему: «Відсторонення від посади як захід забезпечення кримінального провадження. Авторкою у 2023 році розглянуті основні питання застосування відсторонення від посади як захід забезпечення кримінального провадження, зроблені відповідні висновки, запропоновано зміни до кримінального процесуального законодавства. Незважаючи на проведені ґрунтовні дослідження на сьогодні залишаються певні темні питання застосування заходу забезпечення кримінального провадження.

Мета і завдання дослідження. Метою дисертації є проведення комплексного дослідження заходу забезпечення кримінального провадження – відсторонення від посади, формування науково обґрунтованих висновків щодо ефективності застосування відсторонення від посади в практичній діяльності.

Об'єктом дослідження є врегульовані нормами кримінального процесуального законодавства особливості відсторонення від посади, як захід забезпечення кримінального процесу.

Предметом дослідження є відсторонення від посади, як захід забезпечення кримінального провадження.

Нормативно-правову основу дисертаційного дослідження складуть: Конституція України; міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; кримінальне процесуальне законодавство України та окремих зарубіжних країн; правові позиції Європейського Суду з прав людини, Верховного Суду України; рішення Конституційного Суду України, а також інші нормативно-правові акти.

Емпіричну основу дослідження складають результати узагальнення судової практики за 2019-2024 рр.

Наукова новизна дослідження полягає у тому, що вдосконалено національне кримінальне процесуальне законодавство щодо врегулювання здійснення відсторонення від посади, запропоновано оновлення нормативно-правової бази застосування розглядуваної норми.

У дисертації вперше:

- доведено, щодо обов'язкового застосування відсторонення від посади у разі вчинення корупційного кримінального правопорушення, кримінального правопорушення пов'язаного із корупцією та кримінального правопорушення проти правосуддя;

- аргументовано необхідність надання можливості слідчому після погодження з прокурором звертатися до слідчого судді з клопотанням про продовження строку відсторонення від посади чи про його скасування;

Удосконалено

- підхід щодо конкретизації положень визначених у п. 3 ч. 2 ст. 157 КПК України з приводу уточнення наслідків відсторонення від посади відповідно до інших осіб;

Набули подальшого розвитку

- положення щодо визначення обов'язковості здійснення судового контролю при відстороненні від посади осіб, що призначаються Президентом України, вирішується Президентом України на підставі клопотання прокурора в порядку, встановленому законодавством. Відсторонення від посади Директора Національного антикорупційного бюро України здійснюється слідчим суддею на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора в порядку, встановленому законом.

Практичне значення одержаних результатів

- *законотворчій діяльності:* внесення пропозицій, які спрямовані на законодавче забезпечення дієвості кримінального провадження шляхом удосконалення інституту заходів забезпечення кримінального провадження, а саме відсторонення від посади;

- *науково-дослідній діяльності та освітньому процесі:* використання матеріалів дослідження при підготовці підручників, навчальних посібників з дисциплін: «Кримінальний процес», «Криміналістика» (навчальний посібник для підготовки до державного екзамену з дисциплін «Кримінальний процес», «Криміналістика» (В. В. Шаблистий, А. Ф. Волобуєв, Г. Л. Д'яковський та ін. Дніпро : Дніпров. держ. ун-т внутр. справ, 2024. 332 с.).

Методи дослідження. Методологічною основою дисертації є діалектико-матеріалістичний метод наукового пізнання, що відбиває взаємозв'язок теорії та практики, який застосовувався для визначення сутності, структури та взаємозв'язків елементів відсторонення від посади як заходу забезпечення кримінального провадження.

У процесі роботи використовувались такі загальнонаукові методи дослідження як: формально-логічний, системно-структурний, статистичний та порівняльно-правовий. Формально-логічний метод дослідження застосовувався для вивчення чинного законодавства, зокрема його положень щодо встановлення мети та завдань відсторонення від посади як заходу забезпечення кримінального провадження. Системно-структурний метод – для визначення логіки взаємозв'язків у системі елементів кримінальної процесуальної характеристики відсторонення від посади. Порівняльний метод надав можливість окреслити місце відсторонення від посади серед інших заходів забезпечення кримінального провадження. Статистичний метод – для дослідження емпіричних матеріалів щодо ефективності та практичного застосування відсторонення від посади за період 2020-2025 роки. Порівняльно-правовий метод використовувався з метою порівняння вітчизняного законодавства щодо відсторонення від посади з відповідними положеннями кримінального процесуального законодавства зарубіжних країн.

Апробація результатів дисертації. Положення викладені в дисертаційному дослідженні доповідались на наукових конференціях: «Обставини, що необхідно враховувати під час розгляду клопотання про відсторонення від посади: практичні аспекти» (м. Дніпро, 25 лютого 2022 р.); «Підстави відсторонення від посади в кримінальному процесі: окремі аспекти». (м. Дніпро, 11 березня 2022 р.); «Відсторонення від посади в кримінальному процесі: поняття, мета та підстави застосування». (м. Кривий Ріг, 26 листопада 2021 р.); «Відсторонення від посади: міжнародний досвід регламентації» (м. Дніпро); «Відсторонення особи від посади: напрями вдосконалення». (м. Дніпро, 26 травня 2023 р.); Акту впровадження в практичну діяльність органів досудового розслідування матеріалів дисертаційного дослідження науково-педагогічного працівника, який здобуває ступінь доктора філософії Дніпровського державного університету внутрішніх справ Ісланкіна Сергія Миколайовича на тему «Відсторонення від посади в кримінальному процесі».

Публікації. Основні положення дисертаційного дослідження знайшли своє відображення у дев'яти наукових публікаціях, з яких:

- 4 (чотири) статті у вітчизняних фахових виданнях:

1) Ісланкін С. М. Підстави та процесуальний порядок відсторонення від посади в кримінальному процесі. *Аналітичне-порівняльне правознавство*. 2022. № 1. С. 355–360;

2) Ісланкін С. М. Відсторонення від посади: міжнародний досвід регламентації. *Правова позиція*. 2022. № 4 (37). С. 271–274;

3) Ісланкін С. М. Відсторонення від посади в кримінальному процесі: напрями вдосконалення. *Право і суспільство*. 2023. № 5. С. 315–321;

4) Ісланкін С.М. Відсторонення від посади в системі заходів забезпечення кримінального провадження. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 1. С. 746–749;

- 5 (п'ять) тез доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях:

1) Ісланкін С. М. Обставини, що необхідно враховувати під час розгляду клопотання про відсторонення від посади: практичні аспекти. *Верховенство права: доктрина і практика в умовах сучасних світових викликів: матеріали Міжнар. наук-практ. конф. (м. Дніпро, 25 лютого 2022 р.)*. Дніпро: ДДУВС, 2022. 752 с. С. 421-424;

2) Ісланкін С. М. Підстави відсторонення від посади в кримінальному процесі: окремі аспекти. *Міжнародна та національна безпека: теоретичні та прикладні аспекти: матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 11 березня 2022 р.)*. Дніпро: ДДУВС, 2022. 464 с. С. 340-341;

3) Ісланкін С. М. Відсторонення від посади в кримінальному процесі: мета та підстави застосування. Сучасні підходи боротьби зі злочинністю: погляди молодих вчених: збірник матеріалів Всеукраїнської наукової конференції здобувачів вищої освіти (м. Кривий Ріг, 26 листопада 2021 р.). КННІ ДонДУВС. Кривий Ріг, 2022. 305 с. С. 86-89;

4) Ісланкін С. М. Відсторонення від посади: міжнародний досвід регламентації. Актуальні проблеми діяльності органів досудового розслідування в умовах воєнного стану: матеріали Всеукраїнського науково-практичного семінару (м. Дніпро, 26 травня 2022 р.). Дніпро, ДДУВС, 2022. 252 с. С. 88-91.

5) Ісланкін С. М. Відсторонення особи від посади: напрями вдосконалення. Актуальні проблеми досудового розслідування та протидії злочинності в сучасних умовах: матеріали Всеукр. наук-практ. конф. (м. Дніпро, 26 травня 2023 р.). Дніпро, ДДУВС, 2023. 302 с. С. 79-82.

Структура дисертації зумовлена її метою і задачами та складається зі вступу, трьох розділів, що нараховуватимуть десять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно із застосуванням сучасної української мови та наукових термінів. Кожний підрозділ роботи побудовано в логічній послідовності. Усе це забезпечує легкість і доступність сприйняття викладених у дисертації положень.

У результаті попередньої експертизи дисертації Сергія ІСЛАНКІНА і повноти публікацій основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному процесі».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація

Сергія ІСЛАНКІНА на тему «Відсторонення від посади у кримінальному процесі» відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам пп. 6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

3. Рекомендувати Сергію ІСЛАНКІНУ звернутись до Вченої ради Дніпровського державного університету внутрішніх справ із заявою щодо утворення разової спеціалізованої вченої ради.

Головуючий засідання –
директор Навчально-наукового
інституту права та інноваційної освіти
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

Володимир ШАБЛИСТИЙ

08 січня 2026 року